

ραις καὶ ἐν Γερμανίᾳ, νὰ ἀναζητῶσι τὰ φυτὰ περὶ ὧν ἐνησχολήθησαν οἱ ἀρχαῖοι. Ἀληθές ὅτι πλεῖστα φυτὰ συνελέγησαν, ἀλλ' ἡ φυτολογία οὐχ ἥττον δὲν ἀπετέλει ἐλευθέραν καὶ καθαρὰν ἐπιστήμην, ὅποια ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀλλ' ἔμενε δούλη τῆς φιλολογίας καὶ τῆς Ἰατρικῆς, καθόσον τὸ μόνον ζήτημα, ἐφ' οὗ ἐνησχολοῦντο οἱ τότε βοτανικοί, ἦτο νὰ ἀνεύρωσι πάλιν τὰ φυτὰ τοῦ Θεοφράστου, Πλινίου καὶ Διοσκουρίδου, καὶ νὰ ἀνιχνεύσωσι τὰς μυστικὰς ἱαματικὰς ἢ δηλητηριώδεις ιδιότητας, καθ' ἃ ἀπὸ τῶν παναρχαιοτάτων χρόνων ἐπιστεύετο, ὅτι αὐτὴ ἢ ἐκείνη ἡ ιδιότης ὑπάρχει ἐν ἐκάστῳ φυτῷ.

Ἐν τούτοις ὁμῶς ἐπεφάνη καὶ τὸ λυκόφως, ὅπερ ἐγένετο φωτεινότερον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ἡ ἐπιστήμη, ἥτις ἔμενεν ἐγκεκλεισμένη καὶ μαραινομένη καθ' ἅπαντα τὸν μεσαίωνα ἐν τοῖς σκοτεινοῖς τῶν μονῶν κελλίοις, ἐξῆλθε πάλιν εἰς τὸν ζῶντα κόσμον καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἡ φυτολογία διετέλεσεν ἐν διηγεκεῖ ἀναπτύξει, ἃν καὶ τὰ ζητήματα μὲ τὰ ὅποια ἐνησχολεῖτο κατὰ διαφόρους καιροὺς πάντῃ διαφοροτρόπως ἀντελαμβάνοντο. Ἀλλ' ὅσον περισσότερον ἐξαπλοῦται ἡ γνῶσις, τόσον περισσότερα ἀναφαίνονται προβλήματα.

(Ἐπεταὶ συνέχεια).

II. Βαλσαμάκης

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Ὀκτώβριος 1892

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ. Συνεκροτήθη ἡ τακτικὴ συνεδρία τοῦ μηνός.

Ἦρξαντο τῇ 30 τοῦ μηνός τὰ ἀναγνώσματα τοῦ συλλόγου. Ὁ δὲ κ. Θ. Βελλιανίτης ὠμίλησε περὶ τῶν καφενείων ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὀθωνος.

Ὁ σύλλογος ἐώρτασεν ἰδίᾳ τὰς ἐορτάς τῶν ἀργυρῶν γάμων τῶν Α. Α. Μ. Μ. Ἐντολῇ αὐτοῦ ὁ κ. Ἀγγελος Βλάχος ἐξεφώνησε τὸν κατάλληλον πανηγυρικόν. Ἐν τῇ ἐορτῇ δὲ ταύτῃ παρέστησαν αἱ ΑΑ. ΒΒ. ΥΥ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ πρίγκιψ Νικόλαος.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναδασώσεως ἐκλεχθεῖσα ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε διὰ τοῦ κ. Α. Ρούκη τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς, καθ' ἣν προέτεινε τὰ ἑξῆς: 1) Παρακαλεῖ τὸν σύλλογον ὅπως υἱοθετήσῃ τὴν πρότασιν περὶ ἀναδασώσεως· 2) χορηγήσῃ αὐτῇ τὴν αἰτουμένην ἄδειαν πρὸς ἐνέργειαν τῶν προτεινομένων διαβημάτων παρὰ τῇ Α. Μ. ὅπως τεθῇ τὸ ἔργον ὑπὸ τὴν προστασίαν ἐνός τῶν βασιλικῶν πριγκίπων· 3) προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν

καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ συνυποβαλλομένου σχεδίου ὀργανισμοῦ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὁποίου ὑπὸ τοῦ συλλόγου θέλει ἐκλεγῇ ἡ διαρκὴς ἐπιτροπὴ καὶ ἀρχίσαι εὐθὺς τὸ ἔργον· 4) παρακαλέσῃ τὸ νομικὸν τμήμα τοῦ συλλόγου, ὅπως ἀσχαληθῇ εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς προστασίας τῶν δασῶν καὶ προπαρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος νομοθετικῆς περὶ τούτων προνοίας εἰς τὴν κυβερνήσιν· καὶ 5) ἐπιδιώξῃ διὰ παντός προσφόρου μέσου παρὰ τῇ κυβερνήσει καὶ ταῖς ἀρμοδίαις ἀρχαῖς τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ λεκανοπεδίου Ἀθηνῶν καὶ ποιμνιοβοσκῆς νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων.

Ἀπεβίωσεν ἐν Ρύσκοβιτζ τῆς Πρωσίας ὁ Ἑρρίκος Κοιλίγγιος ἀντεπιστέλλον τοῦ Συλλόγου μέλος. Ὁ σύλλογος ἐψηφίσατο τὴν ἀποστολὴν συλλυπητηρίων τῇ χήρᾳ αὐτοῦ.

Μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς ἐν τῇ σχολῇ τῶν ἀπόρων παιδῶν Ἀθηνῶν ἐνεγράφησαν μαθηταὶ ἐν ὧν 826.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΜΗΜΑΤΩΝ. Φυσιογνωστικὸν τμήμα. Συνήλθε εἰς εἰς συνεδρίαν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν αὐτοῦ τὸν κ. Γ. Μακκᾶν, ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Α. Κορδέλλαν καὶ γραμματέα τὸν κ. Γ. Φωκᾶν. Συνεζήτησε δὲ τοὺς ὅρους τῆς ἐκδόσεως τοῦ λεξικοῦ τῶν ἐλληνικῶν ὀνομάτων τῶν φυτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Χελδράϊχ.

Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν συνεδρίαν ὁ κ. Γ. Μακκᾶς ἐποίησατο ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν χολερικῶν δελτίων. Χρησιμεύουσι δὲ ταῦτα, εἶπε, εἰττώως· εἰς προφύλαξιν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀποθαρρύνσεως καὶ εἰς τὰς μελέτας τῶν ἱατρῶν περὶ τῆς πορείας τῆς ἐπιδημίας. Κατόπιν ἀνέπτυξεν ὁ κ. Μακκᾶς τὰ ἐν τοῖς δελτίοις τούτοις παρειαφροῦντα λάθη εἴτε ἐκ ψευδῶν πληροφοριῶν, εἴτε καὶ σφαλμάτων περὶ τὴν διάγνωσιν. Διότι ἠναγκασμένοι οἱ ἱατροὶ νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν ἀρχὴν δελτία, καὶ τῆς φύσεως τῆς νόσου μὴ οὔσης ἐν ἀρχῇ σαφοῦς καὶ ἀσφαλοῦς, προτιμῶσι νὰ ἀναγράψωσι χάριν ἀσφαλείας ὡς χολερικοὺς καὶ τοὺς μὴ τοιούτους. Ἐκ τούτου ἀγόμενος ὁ κ. Μακκᾶς ἐποίησατο διάκρισιν τῆς χολεροειδοῦς διερροίας, τῆς χολέρας καὶ τῆς χολερίδος, ἥτις κακῶς χολερίνη καλεῖται.

Ὁ κ. Μακκᾶς ἐν τέλει ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν του περὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς λέξεως *χροῦσμα* ἐν τοῖς δελτίοις, ἀντὶ πάσης ἄλλης καταλλήλου. Δύσκολον εἶνε, εἶπε, νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ μεταχειρισθέντες πρῶτοι τὴν λέξιν ταύτην ἠθέλησαν νὰ μιμηθῶσιν Ἑρατοσθένην τὸν Κυρηναῖον, τὸν γράψαντα ἐν τῷ 32 τῶν καταστερισμῶν αὐτοῦ περὶ Ὠρίωνος,

ἔτι ἐκρούσθη ὑπὸ σκορπίου καὶ ἀπέθανεν. Οἱ πλεῖστοι τῶν χολεριῶντων δὲν προσβάλλονται ἐξαπίνης, ὥστε καὶ ἱατρικῶς ἡ λέξις κρούσμα δὲν φαίνεται προτιμητέα. Ὡστε προτιμητέα εἶνε ἡ λέξις σύμπτωμα καὶ σημειοῦντες νὰ γράφωμεν: τοσοῦτοι ἔσχον χολερικά συμπτώματα ἢ καὶ ἀπλῶς χολερικά, ἀκολουθοῦντες ἐν τούτῳ μάλιστα τὸν Ἰπποκράτην.

Τμῆμα νομικὸν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Συνήλθεν ἄπαιξ εἰς συνεδρίαν καὶ προέβη κατὰ πρῶτον εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας του. Ἐξελέγησαν δὲ αὐθις πρόεδρος ὁ κ. Ν. Δαμασκηνός, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Γ. Ἀγγελόπουλος καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Ε. Ἡλιόπουλος. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Σ. Βάλβης ἐποίησατο ἀνακοίνωσιν νεωστὶ ἐκδοθείσας μελέτης τοῦ κ. Γ. Στρέϊτ περὶ ἀντιστάσεως κατὰ τῆς ἀρχῆς, ὁ δὲ κ. Α. Ρούκης ἐπρότεινε τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς, ἣτις νὰ μελετήσῃ καὶ προπαρασκευάσῃ τὴν σύνταξιν νομοσχεδίου περὶ προστασίας τῶν δασῶν· τὴν πρότασιν δὲ ταύτην ἀποδεχθὲν τὸ τμῆμα ἐξέλεξεν ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν κ.κ. Ν. Δαμασκηνοῦ, Γ. Ἀγγελοπούλου, Ν. Δημαρᾶ, Γ. Στρέϊτ, Κ. Μ. Ράλλη, Ν. Χλωροῦ καὶ Σ. Βάλβη.

Ἡ ἐν τῷ προγενεστέρῳ καὶ τῷ παρόντι τεύχει τοῦ Παρνασσοῦ δημοσιευθεῖσα πραγματεία ὑπὸ τὸν τίτλον Ἡ βυζαντινὴ φιλολογία ἐγράφη γαλλιστί παρὰ τοῦ κ. Δ. Βικέλα καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ γνωστῷ περιοδικῷ συγγράμματι *Revue des Deux Mondes*· ἀδεία δὲ τοῦ συγγραφέως μετεφράσθη παρὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Παρνασσοῦ καὶ ἐδημοσιεύθη ἑλληνιστί.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ. Ἐν σελ. 76, στίχ. 20, ἀντὶ Λαουραί, ἀνάγνωθε Λαουράν.
